

EXPRESS

ILUSTROWANY

Widoki na porozumienie

Charakteryzując przebieg środowego posiedzenia Rady Ministrów w Londynie „Prawda” podkreśla, że na posiedzeniu tym ujawniło się zbliżenie poglądów delegacji w szeregu spraw, związanych z przygotowaniem traktatu pokojowego z Niemcami.

„Prawda” wskazuje, że w dyskusji nad składem narady informacyjno-konsultacyjnej Marshall był odosobniony, gdyż przedstawiciele Francji i Wielkiej Brytanii nie poparli jego stanowiska. Nastąpiło natomiast zbliżenie stanowisk delegacji francuskiej, brytyjskiej i radzieckiej.

Dziennik podkreśla również okoliczność, że delegacja radziecka poparła wniosek brytyjski w sprawie udzielenia rządowi ogólnie - niemieckiemu możliwości występowania na konferencji pokojowej.

W tym stanie rzeczy „Prawda” wyraża zdziwienie, że równocześnie część prasy brytyjskiej, zwłaszcza zaś „Daily Mail” nadal fałszywie informuje brytyjską opinię publiczną o przebiegu sesji londyńskiej, przemilczając, lub przekręcając oświadczenia i propozycje delegacji radzieckiej.

ROK II

ŁÓDŹ, CZWARTEK 4 GRUDNIA 1947 ROKU

Nr 332 (630)

Dostawy ZSRR dla Anglii

mogą być terminowo zrealizowane. - Anglia nie mogła dać podobnych gwarancji. - Wilson liczy na pomyślny wynik rokowań

Jak już donieśliśmy w dniu wczorajszym udał się samolotem do Moskwy brytyjski minister handlu Wilson celem wznowienia rokowań w sprawie zawarcia brytyjsko - radzieckiej umowy o wymianie handlowej.

Jak wyjaśniają w kołach gospodarczych, główną przyczyną niepowodzenia poprzednich rokowań była okoliczność, że podczas gdy strona radziecka udzieliła gwarancji w sprawie dotrzymania terminu dostaw zboża, konserw rybnych i drzewa, strona brytyjska nie była w stanie udzielić analogicznych gwarancji w sprawie dostaw towarów brytyjskich dla ZSRR.

Stanowisko swoje, rząd brytyjski tłumaczy faktem, że przemysł angielski nie jest znacjonalizowany, wobec czego nie może zaoferować przedsiębiorców prywatnych do terminowego wykonania dostaw. Podczas obecnych rokowań — jak przypuszcza komentator radia brytyjskiego, — min. Wilson zaproponuje, by w sprawie brytyjskich dostaw dla ZSRR radzieckie organizacje importowe zawierały bezpośrednio porozumienia z prywatnymi właścicielami brytyjskich firm przemysłowych.

Przed odjazdem do Moskwy minister Wilson oświadczył, iż ma nadzieję na osiągnięcie porozumienia, aczkolwiek podczas pertraktacji trzeba będzie pokonywać poważne trudności.

W Londynie podkreśla się dalsze wydatne pogorszenie sytuacji gospodarczej Wielkiej Brytanii. Prasa londyńska, a specjalnie organ kół bankowych „Financial Times” bije na alarm z powodu ka-

tastrofajnego spadku angielskiego zapasu złota.

Pismo zwraca uwagę, iż w ciągu ostatnich miesięcy skarb brytyjski zmuszony był sprzedać złota na sumę 103 milionów funtów szterlingów i że niema żadnych widoków na poprawę sytuacji.

Jak donoszą z Londynu, plan inwestycyjny Anglii na rok 1948 przewiduje obniżenie wydatków na budownictwo mieszkaniowe z poprzednio preliminowanych 880 milionów funtów do 700 milionów funtów.

Front pracy we Włoszech

utworzą partie robotnicze i ugrupowania demokratyczne. — Walka przeciw dyktaturze de Gasperi i panowaniu Wall-Street

Donoszą z Rzymu, że włoska partia komunistyczna postanowiła przyjąć i przedyskutować propozycje, jakie jej zostały przedłożone przez różne organizacje, na temat utworzenia „frontu pracy”.

Partia komunistyczna wezwała wszystkich prawdziwych demokratów do zdecydowania się przeciwko próbom utworzenia we Włoszech po przez dyktaturę partii chrześcijańsko - demokratycznej

— reżimu ucisku, zaprzędania, gwałtu i służalczości wobec zagranicy.

We Włoszech wybuch strajk powszechny w Messynie. Na całej Sycylii szerzy się ruch strajkowy.

Pod presją bagnetów

obraduje francuskie Zgromadzenie Narodowe. — Uchwalenie dalszych ustaw antyrobotniczych

Fala strajkowa we Francji rozlewa się coraz bardziej. Wczoraj unieruchomione zostały gazownie i autobusy. We wtorek doszło w Paryżu do rozruchów podczas demonstracji robotniczej, 4 robotnicy zostali ciężko ranni.

Na znak solidarności z Metropolią strajkuje cała Afryka północna. W Algierze, Dakarze i Tunisie poszczególne zawody porzuciły pracę.

Francuskie Zgromadzenie Narodowe uchwaliło dalsze trzy ustawy, mające na celu zwalczanie ruchu strajkowego. Ustawy przewidują kary za sabotaż, uszkodzenie maszyn, oraz agitację „w słowie i piśmie”.

Podczas obrad gmach parlamentu był otoczony kordonem policji. Ulice prowadzące do pałacu Elizejskiego i okoliczne były zablokowane przez uzbrojone od-

działy policji. Rząd francuski uchwalił minimalne pensje dla urzędników państwowych, które wynoszą 10 tys. franków miesięcznie, dodatek rodzinny zaś zostaje podwyższony z 8 tys. na 8.500 franków.

80 tys. żołnierzy powołanych do służby czynnej ma być użytych do ochrony dróg komunikacyjnych, kolejowych torów, mostów itd.

Z Rzymu donoszą, iż we włoskiej opinii publicznej wywołały ogromne wzburzenie zamieszczone w prasie amerykańskiej wiadomości o możliwości wysłania do Włoch amerykańskiej misji wojskowej, jeżeli rząd włoski w związku z sytuacją wewnętrzną Włoch o to poprosi(!). Pisma włoskie cytują prasę amerykańską, która gani rząd de Gasperiego że „zbyt apatycznie rozprawił się ze strajkującymi w Mediolanie”.

Demokratyczne gazety włoskie wzywają do czujności, gdyż plany amerykańskie wysłania misji do Włoch wytworzyłyby taką samą sytuację, co w Grecji i w Turcji, gdzie podobne misje od dawna już działały.

Nawet prasa prawicowa wyraża protest przeciwko tym planom i ocenia wspomniane wiadomości prasy amerykańskiej jako sondowanie gruntu i próbną balon, mający wykazać, jaka będzie reakcja rządu włoskiego na podobne propozycje amerykańskie.

Zboże dla Polski

W myśl umowy polsko - radzieckiej napływają do kraju dalsze transporty zboża, które ilością swą poważnie przekroczyły plan dostaw. Na dzień 30.11 b. r. zanotowano ogółem przybycie na graniczne stacje polskie 12,565 wagonów z ładunkiem 232,314 ton zboża.

Wykoleją pociągi

Nowe metody „pracy” degaullistów

Z Paryża donoszą o wypadkach sabotażu na kolejach francuskich, które pociągnęły za sobą ofiary w ludziach. Wskutek uszkodzenia szyn wykoleił się pociąg na trasie Paryż — Arras. Było 25 zabitych i 70 rannych.

Jeszcze dwa wykolejenia na linii Paryż — Rouen i Paryż — Orlean nie pociągnęły za sobą ofiar. Sprawcami katastrof są — jak się przypuszcza, degaullisci, którzy winę za wypadki chcą zrzucić na strajkujących robotników.

Handelek z Niemcami

W Stanach Zjednoczonych przebywa obecnie grupa przemysłowców niemieckich reprezentująca przemysł: włókienniczy, skórzaný, jubilerski; porcelanowy i zabawkarski.

Przedstawiciele niemieckiego przemysłu oświadczyli prasie, że są zadowoleni z dotychczasowych rozmów i spodziewają się wzrostu eksportu niemieckiego do USA.

Zdrajcy Narodu przed Sądem

Organizatorzy mordów skrytobójczych i szpiegów odpowiadzą za swe zbrodnie wobec Państwa

Dnia 3 grudnia przed Sądem Rejonowym w Warszawie rozpoczął się proces Marszewskiego, Obarskiego, Lipińskiego, Kwiecińskiego, Marynowskiej, Sosnowskiej i Sedziaka, oskarżonych o zorganizowanie t. zw. „komitetu porozumiewawczego organizacji Polski podziemnej”, w skład którego wchodziły następujące ugrupowania: Stronnictwo Narodowe (SN) WRN, WIN, Stronnictwo Niezawisłości Narodowej (SNN) oraz nieoficjalnie PSL.

Akt oskarżenia stwierdza, że komitet organizował i utrzymywał grupy zbrojne i poprzez nie uprawiał działalność terrorystyczną, dywersyjną i sabotażową. Oddziały leśne i t. zw. grupy samoobrony dokonywały wielu setek napadów, zamachów terrorystycznych i aktów grabieży. Kierownictwo WIN poleciło swoim zwolennikom szczególnie dokonywanie mordów skrytobójczych. Komitet porozumiewawczy wyznaczał swoim zbroj-

nyim bandom rolę kadry dla trzeciej wojny.

Od pierwszej chwili swego istnienia komitet pozostawał w ścisłym kontakcie z ówczesnym ambasadorem Stanów Zjednoczonych Bliss Lane i ambasadorem Wielkiej Brytanii Cavendish Bentinck, oraz ich współpracownikami. Działacze komitetu otrzymywali od obcych czynników dyrektywy polityczne i szpiegowskie, informowali przedstawicieli obcych mocarstw o sytuacji w kraju i zdawali sprawę ze sposobu wykonywania zleconych zadań. Przekazywali oni obcym czynnikom materiały wywiadowcze i propagandowe, materiały oszczercze.

Szczególne miejsce wśród tych materiałów zajmował memoriał podziemienia do Organizacji Narodów Zjednoczonych. Memoriał ten opracował w lutym i w marcu 1946 r. osk. Lipiński, przy współ-

udziale przedstawicieli wszystkich ugrupowań, wchodzących w skład komitetu. Memoriał ten przedstawiał w sposób prowokacyjny i oszczerczy stosunki w Polsce i w konkluzji żądał zbrojnej i dyplomatycznej interwencji obcych mocarstw w Polsce. Zawierał on również dane o Wojsku Polskim.

Charakterystyczne są losy tego memoriału. Marszewski przekazał go Bliss Lane'owi i Cavendish Bentinckowi w maju 1946 r.

Obcy ambasadorowie zażądali wprowadzenia do memoriału pewnych zmian i dokonania w nim przeróbek. Działacze podziemi zastąpili się oczywiście do rozkazu uzupełniając memoriał i zaopatrzyli go w 72 załączniki, zawierające dodatkowe materiały szpiegowskie, specjalnie spreparowane dokumenty prowokatorskie i w sierpniu przesłano memoriał za granicę.

Otrzymamy nareszcie dowody!

Znienawidzone „kennkartv“ i „palcówki“ będą zlikwidowane. — Od Nowego Roku rozpocznie się wydawanie dowodów osobistych

Trzy lata mijają już od chwili, gdy znienawidzony okupant opuścił bezpowrotnie naszą ziemię, mimo to jednak wciąż jeszcze pokutują u nas rozmaite pozostałości z okresu wojny i okupacji.

Najpopularniejsza i najbardziej ogólna „pamiątka“ z okresu tego są t. zw. kennkarty i palcówki, którymi legitymuje się po dziś dzień znaczna ilość obywateli polskich.

Nie bardzo to przyjemnie, gdy co pewien czas trzeba spoglądać na taki dokument, przywołujący na pamięć koszmar minionych lat, ale cóż zrobić, gdy zachodzi konieczność udowodnienia swej tożsamości, a innego dokumentu w języku polskim człek nie posiada.

Na odcinku tym panuje zresztą nieprawdopodobny chaos. Część obywateli posiada kennkarty i palcówki, inni paszporty przedwojenne, jeszcze inni zaś świadectwa repatriacyjne, lub tymczasowe zaświadczenia tożsamości, a poważny procent obywateli wogóle nie posiada dosłownie żadnego dowodu, na podstawie którego możnaby stwierdzić, że „on“ jest właśnie „tym“, za którego się podaje.

Poza tym wydawane ostatnio tymczasowe zaświadczenia tożsamości niemal w każdym mieście są inne, co jeszcze bardziej potęguje chaos w tej dziedzinie.

Wszystko to, razem wzięwszy, skłoniło władze centralne do uregulowania raz nareszcie sprawy dowodów osobistych.

Jak się dowiadujemy, już z początkiem nadchodzącego roku we wszystkich miastach Polski rozpocznie się wydawanie pierwszych po wojnie polskich dowodów osobistych, podobnych do tych, jakie były przed wojną i posiadających specjalną rubrykę na poświadczenie obywatelstwa polskiego.

Wszystkie Zarządy Miejskie zostały już o tym zawczasu poinformowane.

„Wykroje i Wzory“

1-szy zeszyt podaje wykroje sukni i bluzki według modeli 45-go numeru „Mody i Życia Praktycznego“, a ponadto wiele wzorów i robót ręcznych na prezenty gwiazdkowe

Cena zeszytu 30 zł. Prenumeratorki „Mody i Życia Praktycznego“ otrzymują „Wykroje i Wzory“ bezpłatnie.

Spojrzał współczująco na chorą. — Może pan potrzebuje pomocy, lekarstw, opieki dla chorej? Proszę telefonować pod tym adresem.

Zostawił wizytówkę i wyszedł. Zaczęły się długie, pełne lęku i trwożli dni.

Cały dom żył w otepiałym przynębieniu. Weronka opuściła ręce i nic nie robiła. Zośka chodziła z podpuchniętymi oczami. Wobec niepokoju panującego w domu, przeniosła się z dzieckiem do rodziców. Nie mogła przecież nic pomóc Annie.

Pewnej nocy, po czterech dniach zmagania z chorobą, Anna uspokoiła się. Nie rzuciła się już, trapiąca gorączkowymi wizjami, nie krzychała niezrozumiałych słów... Jerzy został sam przy chorej. Pielęgniarka znużona spała, Nadsłuchiwał zatrwożony, słabego

aby się odpowiednio przygotować do akcji wydawania dowodów osobistych.

Wydział Ewidencji Ludności m. Łodzi przebudował w tym celu swą poczekalnię w budynku przy Al. Kościuszki 19. Licząc się z dużym napływem interesantów poczekalnię wydatnie powiększono, poza tym urządzono specjalnie trzy okienka, aby publiczność nie musiała się tłoczyć i mogła być załatwiona jednocześnie przez trzech urzędników.

Specjalne strzałki i litery wsłazywać będą gdzie kto powinien się zgłosić — słowem wszystko przygotowano pod kątem interesów najszerszych rzeszy, aby zaoszczędzić ludziom zbytecznej straty czasu.

Obecnie Wydział Ewidencji Ludności oczekuje tylko na dalsze zarządzenia, aby natychmiast przystąpić do właściwych czynności.

W jaki sposób można będzie otrzymać dowód osobisty?

Najbardziej ułatwione zadanie będą mieli ci wszyscy, którzy posiadają tymczasowe zaświadczenia tożsamości. Ale takich jest nie wiele, w całej Łodzi zaledwie około 3.000 osób. Osoby te otrzymają dowód osobisty na podstawie prze-

Kat z Kołdyczewa Michał Głoba skazany na śmierć

Przed Sądem Okręgowym w Łodzi stanął wczoraj Michał Głoba, obywatel polski, Białorusin z pochodzenia, którego akt oskarżenia zarzuca szereg zbrodni, dokonanych na ludności czeskiej, polskiej i radzieckiej.

Gdy na wiosnę 1945 r. grupa repatriantów zwiędzała Łódź rozpoznała w osobniku, spacerującym przed Katedrą, kata z obozu w Kołdyczewie.

Gdy wylegitymowano zatrzymanego, okazał on papiery na nazwisko Włodarczyka i oświadczył, że jest w Łodzi tylko przejazdem, a pracuje na Ziemiach Odzyskanych w dziale przepustek.

Zmudne śledztwo oraz konieczność ścigania dziś rozproszonych, a ongiś przebywających za Bugiem świadków, doprowadziła wreszcie do ustalenia wszystkich zbrodni, jakich dokonał Michał Głoba.

Przewód sądowy oraz zgodne zeznania świadków ustaliły, że Głoba był podkomendnym obozu w Kołdyczewie. Była to mordownia, przeznaczona do uśmiercania Czechów, Polaków, Żydów i obywateli radzieckich. Głoba brał

udział w masowych, codziennych egzekucjach, współdziałał w zagazowaniu 3000 Czechów, w wymordowaniu zawleczonych tam księży oraz biskupa z Pińska. Naoczny świadek zeznał, że Głoba własnoręcznie powiesił Polaka i dobili 2-ch żywych jeszcze Rosjan. Z zabitych ścigał buty, sprzedawał je w pobliskich wsiach, a za uzyskane pieniądze kupował gorzałkę.

Prokurator Bronowski przedstawił Sądowi Globę, jako ludobójcę i wielokrotnego zdrajcę, gdyż zdradził naród białoruski, polski oraz Czerwoną Armię — oddawszy się w służbę katowską dla Hitlera. Tak jak SS-mani chirurgicznie zacierali ślady tatuażu, gdy czuli nadchodzące niebezpieczeństwo, tak Głoba chcąc zatrzeć ślad swoich zbrodni, zmienił nazwisko. Prokurator wnosił o najwyższy wymiar kary.

Sąd pod przewodnictwem sędziego Grocholskiego skazał Globę na karę śmierci.

Bronił z urzędu adwokat Matuszkiewicz, (p)

— Nie bój się dziecinko, jestem przy tobie. Jesteś w domu... Przemawiał do niej, jak do małego, chorego dziecka. — W domu? — zapytała z niedowierzaniem. Po chwili spała już, oddychając równo i głęboko. Gdy rano weszła pielęgniarka, Anna spała jeszcze spokojnie. Doktor skulony na brzegu tapczana, spał także

Było już pewne, że Anna będzie żyła. Temperatura wprawdzie była jeszcze niepokojąca, ale chora miała coraz częściej przebliski świadomości. Tulila się do Jerzego lękliwie, drżąc z obawy przed niewidzialnymi wrogami. Uspakał ją najczulszymi słowami. Nie zachodziła już obawa zapalenia opon mózgowych. Rozwiał się cień śmierci unoszący się w mrok małego pokoju. Zmartwiała twarz doktora poczęła nabierać życia. Sam wydawał się równie chory, jak Anna. Nie spał przecież tyle nocy. Pozwalał już sobie teraz na krótkie drzemki, skulony w kącie tapczana, ale nie odchodził od niej na krok. Gdy budziła się i nie widziała go przy sobie, krzychała w panicznym lęku. I temperatura znów się podnosiła. Anna, napół przytomna nie potrafiła

ukryć swej miłości do niego. Nie zdawała sobie jeszcze sprawy z powikłań, jakie przyniesie ta nagle zbudzona miłość. Nie miała zresztą siły myśleć o tym. Musiała mieć teraz Jerzego przy sobie, każdej niemal chwili. Była to jedyna obrona przed koszmarnymi zmaganiem z fałszywą Alicją Wende, upiorną „hienną z Ravensbrück“. Ciągle jeszcze tkwiła połową swej świadomości w niedawno przeżytym wypadku.

Teraz, gdy Jerzy wiedział, że Annie już nic nie grozi i rozumiał że kocha ją, nie Andrzeja, był szczęśliwy. Czuł nawet pewną wdzięczność do losu, za co karcł się w głębi duszy, że tak pokierował wypadkami, iż ujawniły się uczucia Anny. Wiedział dobrze, że gdyby była zdrowa, nigdy by sobie nie pozwoliła na to. Myślał z niepokojem o chwili, gdy dawna zdrowa, poważna Anna znów się w niej odezwie.

Cieszył się teraz każdą chwilą spędzoną razem.

Waryńscy telefonowali często, dowiadując się o zdrowie Anny. Andrzej przyszedł kilka razy, ale nie wpuszczono go do chorej. Któregoś dnia poprosił Jerzego do telefonu. Zaproponował mu pieniądze na leczenie Anny.

(D.C.R.)

Stypendia dla studentów Na rok bieżący przeznaczono 15 ml. zł.

Sumy przeznaczone na fundusz stypendialny powiększają się z roku na rok. W pierwszym roku akademickim — 1944-45 przyznano zaledwie 20 stypendiów po 500 zł, tj. na ogólną sumę 10 tys. zł, już w roku 1945-46 suma ta wzrosła do 1 mil. 500 tys. zł, obejmując 3 tys. stypendiów 500-złotowych, przyznanych młodzieży akademickiej przez Min. Oświaty.

W roku akademickim 1946-47 ogólna suma przyznanych przez resorty państwowe stypendiów wynosiła 12 mil. 500 tys. zł, przy czym Min. Oświaty przyznało 6200 stypendiów po 1500 zł, na ogólną sumę przeszło 9 mil. zł.

Na bieżący rok akademicki 1947-8 Min. Oświaty przewiduje przyznanie 4500 stypendiów po 3 tys., 3,5 tys. i 1.000 zł, co czyni w sumie 15 milionów zł; poza tym przewiduje się jeszcze sze reg stypendiów innych resortów państwowych.

Kradzieże fabryczne

Trzy wypadki kradzieży fabrycznych zanotowała wczoraj Milicja Obywatelska w Łodzi.

W Państwowych Zakładach Przemysłu Bawełnianego nr. 4 na gorącym uczynku kradzieży 25 metrów materiału ujęto Czesława Karneckiego, zam. przy ul. Lagiewnickiej 22, z prywatnej fabryki przy ul. Bolesława 5, nieznanymi sprawcy skradli skrzynkę palników do spajania i kilkanaście metrów weży gumowego, zaś w 1-ej Farbiarni i Wykończalni Jedwabiu w Rudzie Pabianickiej ujęto na gorącym uczynku kradzieży ślusarza Zdzisława Śmigieńskiego (Przedwodnia 68), który usiłował wynieść pewną ilość materiału wełnianego. (i)

Za napady rabunkowe

Mieszkańcy szeregu wsi i miasteczek powiatu łaskiego żyli w lipcu bieżącego roku pod terrorem grasującej bandy, która dokonywała ciągłych napadów z bronią w rękę.

Szczególnie miejscowości Dobruń, Zofiówka, Buczek, Zalesie, Ruda Pabianicka były często nawiedzane przez bandytów.

Podczas napadu na plebanię w Buczku, bandyci sterroryzowali księdza Sulwińskiego, przykładając mu pistolet do skroni.

Energiczny pościg doprowadził do ujęcia członków bandy, którzy za swe czyny odpowiadali przed Wojskowym Sądem Rejonowym.

Wszyscy przyznali się do winy. Sąd skazał: Mikulskiego Józefa i Smolarka Kazimierza na karę śmierci, a Kazmierczaka na dożywotnie więzienie.

Rozprawie przewodniczył major Salpeter.

PRZYGODY WICKA I WACKA

MAGAZYNIER: — Z powodu zniszczenia worków groch zniszczył się z kartoflami. Musicie więc szybko go wybrać!

WACEK: — Czuję się jak Kopećszek, tylko nie ma krasnoludków do pomocy...
WICEK: — To rozum pomoże!..

WACEK: — Po co psujesz to pudło? Wymyśl maszynę!
WICEK: — Nie potrzeba maszyny, wystarczy nam sito.

WICEK: — Dobry pomysł! A to się magazynier zdziwi!
WICEK: — Przeslejemy groch szybko i dokładnie!

Solenizantom dzisiaj

Czwarty grudnia jest dniem imieninowym Barbary. Wszystkich Barbar w Polsce i na świecie.

Ale składając przy tej sposobności życzenia wszystkim Barbarom należącym do grona naszych czytelniczek, musimy być szczerzy i — choćby je to miało nieco rozczarować — wyznajemy, że jedną przede wszystkim Barbarę mamy na myśli i dla niej ten artykuł piszemy. Wierzymy jednak, że pozostałe Barbary jako dobre obywatelki Nowej Polski — po przeczytaniu, przylgną się do tych najważniejszych życzeń.

I teraz będziemy już tylko pisać suchym dyktałem cyfr.

W pierwszym roku odzyskania niepodległości, w styczniu 1945 r., górnik polski głodny, wycieńczony, bez środków komunikacyjnych zniszczonych w czasie działań wojennych, wykonując pracę w najgorszych materialnych i technicznych warunkach, olirowuje Polskę Ludową, Polsce ludzi równych, Polsce własnej (nie Polsce kapitalistów i baronów węglowych) — 3.000 ton węgla.

Od tego momentu rozpoczyna się godna najwyższego podziwu zacięła walka o zwiększenie ilości wydobywanego węgla, który — wiemy o tym wszyscy i nie trzeba tego wyjaśniać — jest złotem, czarnym złotem, najważniejszym złotem Polski.

W maju 1945 r. otrzymujemy — milion ton. W lipcu tegoż roku — pięć milionów. W tym samym roku górnik polski wydobywa 10-milionową tonę od chwili odzyskania niepodległości i wreszcie — w dniu 10-go listopada br. — 50-milionową tonę tego (1947) roku.

Według międzynarodowych obliczeń statystycznych wydajność pracy górnika polskiego stoi na pierwszym miejscu w Europie.

Według ostatnich danych polski przemysł węglowy wykonał w ciągu 24 dni roboczych listopada br. plan państwowy, przekraczając go o 8 procent, dając przykład wszystkim gałęziom naszej pracy i produkcji, i oświadczył nam wszystkim, całej Polsce Ludowej słuszne, pełne prawo do wiary w siebie, wiary w coraz lepszą przyszłość, do dumy z solidnej pracy, wysiłku i osiągnięć.

I teraz już wiecie, komu składamy dziś przede wszystkim najserdeczniejsze życzenia. Setkom tysięcy naszych wspaniałych górników, najlepszym z dobrych pracowników. Bowiem św. Barbara, według starodawnego zwyczaju, jest ich patronką i dzień 4-ty grudnia ich świętem.

Cała Polska dziś woła: — „GÓRNIKOM CZĘŚĆ!”.

Sw. Barbara po wodzie...

Dziś mamy św. Barbary i z dniem dzisiejszym związanych jest aż kilka przepowiedni ludowych na temat pogody.

Najbardziej znane mówi, że gdy:

„Sw. Barbara po lodzie,

Boże Narodzenie po wodzie i odwrotnie.

Ze znaków na niebie i ziemi należy jednak przypuszczać że Barbara będzie w tym roku po wodzie. Wczoraj w całej Polsce padał deszcz i temperatura wynosiła o godz. 9-ej rano 10 stopni ciepła. Jeżeli więc przepowiednia ludowa miałaby się sprawdzić — należy oczekiwać mroźnych świąt Bożego Narodzenia.

Inna znowu przepowiednia głosi:

„Jest to prawda stara

Po mrozie Barbara.”

Ta przepowiednia już się napewno nie sprawdzi.

Jeżeli zaś kogoś interesuje, jaką pogodę przyniesie nam Nowy Rok, niechaj pilnie obserwuje pogodę dzisiejszą, bo stare przepowiednie powiada:

„W dzień Barbary patrz nogodr.

Także będą same gody”.

Mąka, wino, ryby

PCH i PSS zaopatruje sklepy w artykuły świąteczne. — Nie martwcie się łodzianie — towaru na święta nie braknie!

Przygotowania do nadchodzących świąt Bożego Narodzenia są w pełnym toku.

W okresie przedświątecznym poważnie wzrosła zapotrzebowanie na najrozmaitsze artykuły żywnościowe, a zwłaszcza na artykuły specjalne, używane do tradycyjnych potraw, którymi panie domu dekorują stół świąteczny.

Aby każdy miał możliwość zaopatrzenia się w świąteczne wiktuały, czuwa nad tym cały szereg placówek i instytucji, a przede wszystkim Państwowa Centrala Handlowa i Powszechna Spółdzielnia Spożywców.

Toteż chcąc się zorientować, w co i jak, a najważniejsze w jakich cenach, zaopatrzyć ludność na święta sklepy państwowe, prywatne i spółdzielcze — zwróćmy się do tych instytucji po niezbędne informacje.

Zaczynamy od PCH, która zaopatruje kupców prywatnych w najroznorodniejsze artykuły.

Magazyny PCH są pełne. Przygotowano na święta znaczne ilości towaru, aby nie dopuścić do paska i zaspokoić potrzeby rynku. Sprowadzono więc olej rafinowany w cenie 500 zł. za litr w hurcie, wina krajowe i importowane, pierniki toruńskie, herbatę, kawę, kakao. W najbliższych dniach nadejdą transporty wina węgierskiego. Cena butelki tego wina kształtować się będzie w zależności od gatunku w cenie od 750 do 1000 zł. zaś krajowego od 200 do 300 zł. za butelkę.

Poza tym PCH posiada urozmaicony asortyment wyrobów cukierniczych, przypraw, konserw, suszu owocowego, artykułów kolonialnych i t.d.

Pragnąc iść na rękę szerokim rzeszom pracowniczym, PCH wprowadziła ulgową sprzedaż wszelkich artykułów dla instytucji, które mogą zbiorowo nabywać towar po cenach hurtowych w oddziale PCH przy ul. Kilińskiego 88.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców rozprowadzi znaczne ilości artykułów świątecznych poprzez swe 320 sklepów detalicznych, rozsiadane po całym terenie miasta.

Staraniem PSS jest, aby zapobiec wszelkim próbom podbijania cen w okresie przedświątecznym i, jak można sądzić z rozmachu przeprowadzonych przygotowań — akcja ta powiedzie się na całej linii.

PSS przygotowuje olbrzymie zapasy mąki pszennej, cukru, maku, grzybów, korzeni, win, orzechów, drożdży i t.d. i t.d.

Sklepy PSS otrzymują także pewne ilości jaj i masła ze „Społem” oraz kilkanaście ton margaryny, co wpłynie wydatnie na wyrównanie niedoboru innych tłuszczów na rynku.

We wszystkie artykuły sklepy zostały bogato zaopatrzone i nie ma obawy, aby czegoś nie starczyło.

Szerokie rzesze odbiorców najbardziej interesują oczywiście ceny. Cukier sprzedawany będzie po cenie ustalonej 175 zł. kg., mąka pszenna 70 proc. po 73 zł., drożdże po 450 zł., grzyby I gat. po 1.500 zł., II gat. — po 1.200 zł., śliwki po 340 zł., orzechy włoskie po 500 zł., mak po 320 zł., makaron z maki 70 proc. po 110 zł., kompoty od 215 do 390 zł. kilogram, owoce suszone od 340 do 400 zł., owoce świeże od 80 do 160 zł., wina owocowe od 200 do 260 zł., gronowe od 550 do 800 zł., cukierki od 320 do 450 zł., pierniki po 400 zł. kilogram.

Zakontraktowano również 10 wagonów śledzi, wagon sandacza mrożonego i znaczne ilości ryb świeżych.

Jeżeli chodzi o ryby, nie ma zresztą żadnej obawy: Centrala Rybna przygotowuje tak znaczne ilości, że trzeba doprawdy dobrego apetytu, aby to wszystko skosztować.

Sklepy Centrali Rybnej zaopatrzone zostaną w znaczne ilości karpia żywego, mrożonych sandaczy, szczupaków, leszczy oraz wszystkich gatunków ryb świeżych.

O mąkę również nie należy się martwić: Fundusz Apropowizacyjny już od kilku tygodni ściągą do Łodzi tak okazałe transporty, że mimo nawet przysłowiowego apetytu łodzian — miasto nie zdoła tego wszystkiego wchłonąć w okresie świąt! (k)

Pół miliona grzywny zapłaci właściciel tkalni w Pabianicach

Jan Chwałewski, właściciel „Tkalni mechanicznej” w Pabianicach przy ul. Brackiej 22, pobierał paskarskie ceny za materiał t. zw. pendaż. Poza tym, jak stwierdzono, wystawiał on rachunki na sumy niższe od rzeczywistych, czym działał na szkodę Skarbu Państwa, ukrywając właściwe obroty.

Komisja Specjalna ukarała Chwałewskiego grzywną w wysokości pół miliona złotych.

Drugi pabianicznanin Leon Klimek, — właściciel piekarni przy ul. 7-go listopada 13 za spekulację chlebem żytnim ukarany został grzywną 150.000 złotych, zaś Aleksander Mudza, również piekarz z Pabianic (7-go listopada 12) za pobieranie nadmiernych cen za bułki zapłaci grzywnę 75.000 złotych.

Wszyscy wiemy, jak bardzo dokuczliwe potrafią być muchy. Najwięcej jednak krwi popsuła ludziom chyba Maria Mucha, właścicielka sklepu spożywczego w Łodzi, przy ul. Jaroza 7, która po raz trzeci została ukarana za spekulację. Tym razem wymierzono jej 100.000 zł. grzywny, zapowiadając, że jeśli wykroczenia powtórzą się — Mucha będzie musiała rozstać się ze swym sklepem.

Poza tym Komisja Specjalna ukarała jeszcze około 60 osób za wykroczenia na tle spekulacji, a m. in. Józefa Kowalczyka, właściciela sklepu piekarniczego w Łodzi przy Al. 1-go Maja 37 grzywną 75.000 zł., Zygmunta Paryge, właściciela sklepu z artykułami żelaznymi przy ul. Armii Czerwonej 106 grzywną 75.000 złotych i t. d. (k)

Za szaber liczników powędrowali na 4 miesiące do obozu pracy

Delegatura Komisji Specjalnej w Łodzi skierowała do obozu pracy przymusowej łodzianina Tadeusza Dawida, zamieszkałego przy ul. Trybunalskiej 2 oraz Zdzisława Szczęsnego z Ciecocińska zamieszkałego przy ul. Sportowej 3.

Obydwaj nigdzie nie pracowali i zajmowali się szabrem z Ziemi Zachodnich.

We wrześniu r.b. Dawid i Szczęsny wybrali się do miasteczka Gubin na Zachodzie, skąd wyszabrowali znaczną ilość liczników elektrycznych, kontaktów, rozetek i innych części instalacji elektrycznej.

Szabrowników nakryła w Łodzi Milicja Obywatelska, gdy wsiadali z wa-

gonu kolejowego, niosąc pokaźnych rozmiarów walizy.

Doprowadzeni do Komisji Specjalnej obydwaj dawali wykrętne tłumaczenia, jednakże władze ponad wszelką wątpliwość ustaliły, że cały ten bagaż był mieniem poniemieckim, które sobie Dawid i jego kompan przywłaszczyli w Gubinie, przywożąc go do Łodzi w celu sprzedaży na wolnym rynku.

Teraz Dawid i Szczęsny mają los nieszczęsny, bo Komisja Specjalna skierowała ich na okres 4-ch miesięcy do Milencina, orzekając jednocześnie przepadek na rzecz Skarbu Państwa zajętego u szabrowników towaru. (k)

„CZELUSKIN“

I.

Po straceniu stałego oparcia pod nogami Fedia, obciążony dzwiganym Aloszą...

Nastąpiło potężne zderzenie! Kra, na której stali, rozbiła się na drobne części...

II.

Oslabiony wysiłkiem Fedia nie mógł już stanąć na nogach. Począł więc pełzać w stronę obozu...

III.

Obaj marynarze musieli jakiś czas spędzić w zaimprovizowanej izbie chorych w baraku.

No, Fedia, jestem z siebie dumny! — mówił podoficer do owiniętego w koce

Wtem słycać głosy!.. Okrzyki!.. Bly... i futra rekonwalescenta — uratowałaś Aloszy życie!

Cóż było robić, towarzyszu — odparł Fedia. — Musiałem rannego ratować.

Dokąd dziś pójdziemy

TEATR W. P. — Dziś o godz. 15 przedstawienie „Krakowiaków i Górali”...

TEATR WOJSKA POLSKIEGO OTWIERA FILIE W WARSZAWIE
W dniu 17 grudnia br. rozpocznie swą działalność nowy teatr w Warszawie...

CENTRALA RYBNA ODDZIAŁ W ŁODZI ul. Naftowa Nr 1 — tel. 137-81

CENTRALA ZBYTU MASZYN ROLNICZYCH Łódź, Traugutta 9 III p. zatrudni wykwalfikowanego KSIĘGOWEGO

OGŁOSZENIA DROBNE
Lekarze
GABINET dentystryczny Maksymiliana Pregiera ze Lwowa.

MASZYNY „Singera“ okretkę i damską, sprzedam. H. Kwiecień, Wojska Polskiego 16.

Różne
CIEPLARNIA do wydzierzawienia blisze dane: Piotrkowska 139 P.Z.P.B. Nr. 9 Administracja.

Kina
ADRIA — „Pepita Jemenez“
BAŁTYK — „Myszy i ludzie“
BAJKA — „Bohater Legii“

Program radiowy na dziś
Program na czwartek 4 grudnia 1947 r.
12,03 Wiad. połudn. 12,08 Przegląd prasy

P.Z.P.B. Nr. 9 W ŁODZI ul. Łąkowa 23 zatrudni natychmiast: 1 TECHNIKA do konserwacji telefonów...

OGŁOSZENIE
Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Podatkowy — przypomina wszystkim zainteresowanym...

OGŁOSZENIE
Dyrekcja Miejskich Majątków Rolnych w Łodzi podaje do wiadomości, iż majątek Wdzew n.l. Armii Czerwonej...

WAGI ANALITYCZNE, wagi niemowlęce, projekторы Zeisa, aparaty filmowe poleca Jan Pujdak i S-ka; Łódź, Piotrkowska 83

MEBLE najtaniej kupisz tylko w F-mie S. Głowacki. Zgierska 20. 32691

ZAMIENIĘ 2 pokoje w mieszkaniu w śródmieściu na 1 pokojowe za miastem. Oferty: „N 7“, 32726

POSZUKIWANIE PRACY
GOSPODYNI kucharzka znajomość sztuki kulinarnej poszukuje pracy. Kilińskiego 17, m. 25. 32727

ZAMIENIĘ pokój na pokój z kuchnią. Warunki do omówienia. Strzelców Kaniowskich 49 — 8 do godz. 14-tej. 32722